

צוותי צהרונים "ניצנים" יקרים

שלום רב,

אי"ה, בשבוע הקרוב, יסופקו מנות מיוחדות לתלמידי בתי הספר ולחלק מילדי גני הילדים, המנות אותן אוכל הילד בעל רגישות למזון מידי יום... **(שימו לב, הילדים בעלי רגישות למזון, יקבלו גם באותו יום מנה מיוחדת, שונה).**

המטרות:

1. לחשוף את הילדים למצבים מעולם שונה משלהם – לנסות לחוש את מה שחש ילד שחוויית חייו שונה משלנו, לקרב את החוויה הזו אלינו, ולחנך את הילדים לרגישות לחברים הרגישים...
2. לקדם את היכולת של הילדים לכבד את הייחודיות שיש בכל אדם שנברא בצלם אלוקים.

לכם כצוותי חינוך, תפקיד מכריע בחינוך למצות "ואהבת לרעך כמוך", לאהבת הזולת וכבודו, שהרי, ילדים לומדים ערכים מתוך התנסות, עשייה, הזדהות וחינוך. הם לומדים מהמבוגרים המשמעותיים בחייהם.

ולכן, **הנכם מוזמנים, לשוחח, לשחק ולפעול עם הילדים על מעלת חברנו...**

כשהאדם מרגיש שהזולת הוא חלק ממנו ממש, הוא יכול להזדהות עמו כפי או כמו שהוא מזדהה עם עצמו. דוגמה לכך היא מה שמסופר על הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי זצ"ל, שפעם אחת חשה אשתו כאבים ברגלה, והוא הלך עמה לרופא ואמר לו: 'רגלה של אשתי כואבת לנו...'

לקראת יום זה, מצו"ב **תלקיט פעילויות בעבורכם**, לעיסוק בנושא. מומלץ לעשות בהן שימוש בשבוע לפני הגשת המנות.

כך, בפעם הבאה שהילד הרגיש למזון יקבל את מנתו, וכל השאר יאכלו כרגיל. החוויה שלו תהיה שונה.

מודים מראש על העשייה התמידית,

ועל שיתופי הפעולה.

הערה: תוכן הפעילות הוא בגדר המלצה. הפעלת הילדים בנושא, היא בגדר בקשה. אם יש לכם רעיונות משלכם, נשמח אם תשתפו את מנהלי תכנית ניצנים ברשות המקומית. חלק מהפעילויות מתאימות לגיל הגן וחלקן לתלמידי בית הספר. חלק לאוכלוסייה כזו וחלק לאחרת... באפשרותכם לבחור פעילויות מתאימות בהתאמה לגיל ולאוכלוסייה. בהצלחה!
תודה! שתפו את הרשות בעשייה.

במקום הקדמה ללקט הפעילויות:

”אדרבה,

תן בליבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא הסרונם,
ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך,
ואל יעלה בליבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה,
ותחזק אותנו באהבה אליך כאשר גלוי וידוע לפניך,
שיהא הכול נחת רוח אליך,

אמן, כן יהי רצון!” (רבי אלימלך מליז'נסק)

◀ שיח שווה:

◁ מי הוא השונה בקבוצות הבאות:

1. שולחן, כסא, ארון, תנור
2. כסא, ספר, כורסה, שולחן
3. עט, עפרון, מכחול, מחק
4. כלב, חתול, דג, אריה
5. אדום, צהוב, כהה, כחול
6. אשכולית, תפוז, לימון, תפוח
7. כלב, תרנגול, פרה, סוס

◁ האם שייך או לא?

1. כלב, חתול, עכבר, ציפור אגוז
2. אופניים, מטוס, אופנוע, אוטובוס מכונית
3. מחק, עפרון, עט, סרגל טלפון
4. תפוח, אפרסק, אגס, בננה מלפפון

כל ילד בתורו אומר " במה אני שונה מאחרים..."

◀ מה דומה, מה שונה?

במה אני דומה לחברי הקבוצה?

ילדי הקבוצה עומדים במעגל. חבר אחד נכנס לתוך המעגל ואומר משפט על עצמו. לדוגמה: יש לי 3 אחים, אני מנגנת בפסנתר, אני אוהב לרכב על אופניים, אני לא אוהב חביתה וכדומה. מי מחברי הקבוצה שמסכים עם המשפט או שהמשפט מתאר אותו (ייתכנו רבים) אומר "בדיוק אותו דבר, גם אני!" ונכנס גם הוא למעגל. אח"כ מחליפים את העומד במרכז – אחד מהמשתתפים שנכנס למעגל אומר משפט על עצמו וחוזר חלילה.

◀ הבקבוק יבחר..

מה דומה מה שונה?

משחק בקבוק: יושבים במעגל, מסובבים בקבוק, הילד שראש הבקבוק מופנה אליו מוצא גורם מאחד וגורם שונה עם הילד היושב כלפי תחתית הבקבוק

◀ לא תמיד אנחנו שוים בדעתנו, חושבים יחד על פתרון.

לקראת ראש חודש רצינו לערוך בכיתה ארוחה חגיגית. אנחנו כיתה של 12 תלמידים וכולנו מאוד רצינו לערוך ארוחה זו. התחלנו בתכנון תפריט לארוחה, שרית רצתה שנקנה דגני בוקר מסוג "כריות", דינה הציעה חביתות ואמרה שבבית שלה לא אוכלים דגני בוקר כי הם לא בריאים לגוף. רותי הציעה מעדן חלב בטעם שוקולד ואמרה שאם לא יקנו את המעדן שהיא רגילה לאכול בבוקר אז היא לא תאכל כלום. תמר הציעה שנכין כריכים מגבינה, אסנת רצתה ביצים קשות, והמורה מירי בכלל הציעה סלט ירקות גדול. התלבטנו מה עושים...?

היכן השונות? היכן האחדות?

◀ דומינו שמות ביחד!

מכינים מראש: כרטיסיות של אותיות המרכיבות את כל שמות חברי הקבוצה. הפעילות: מחלקים לכל אחד מחברי הקבוצה מעטפה עם אותיות. חברי הקבוצה מנסים במשא ומתן להשיג את האותיות המרכיבות את שמם.

לאחר שמצאו את כל האותיות המרכיבות את שמם, עליהם להרכיב את שמם על לוח מרכזי בשיתוף עם שאר חברי הקבוצה.

◀ זה אני וזהו שמי

אביזרים: דפים, צבעים, מספריים, בדים מגוונים, עיתונים, דבק .

מהלך הפעילות: כל ילד מקבל דף ומקפל אותו לשני חצאים, על החצי הראשון מצייר את מבנה הגוף הכללי שלו (יש אפשרות לחלק דפים מוכנים עם מבנה גוף כללי).

כל ילד מלביש את הדמות לפי מה שהוא לבוש בדיוק, או בצבעים או בבדים. בחצי השני של הדף מצייר/מדביק/מעצב, מהחומרים חיה או צמח שהוא אוהב - מאכל שהוא אוהב - המשחק המועדף עליו .

אחרי העבודה הפרטנית, צוות הצהרון אוסף את כל הדפים, יושבים במעגל והמובילה מציגה את החלק בו מצוירות התמונות שמראות את החיה, האוכל והמשחק המועדף. על הקבוצה לנחש למי שייך הדף הזה בהתאם למה שרואים.

בודקים ביחד עם התלמיד אם הניחוש נכון בכך שהופכים את הדף ומחפשים מי לובש בהתאם לדף.

◀ משחק אבדה לנו כבשה

משחק חביב, בשיר קליט (אם אתם לא מכירים תשאלו את אמא...) בדגש על הבחנה ביחודיות ובשונות.

איזו חצאית הייתה לה, הלוג'ייה הלוג'יה

חצאית אדומה, הלוג'ייה הלוג'יה

איזה נעליים היו לה...

איזה שיער היה לה...

האם זוהי רותי, הלוג'ייה הלוג'יה

אבדה לנו כבשה, הלוג'ייה הלוג'יה

לאן היא ברחה, הלוג'ייה הלוג'יה

ברחה להרים, הלוג'ייה הלוג'יה

איזו חולצה הייתה לה, הלוג'ייה הלוג'יה

חולצה כחולה, הלוג'ייה הלוג'יה

◀ אני הדוב (אפשר כמובן חיה אחרת...)

הפעילות: כל ילד מקבל דמות דב "רגיל" - והמורה תהיה בדמות הדב "שונה"

המורה מספרת בע"פ סיפור על "הדוב עם הזנב" - והילדים ממחיזים בהתאם.

סיפור בו דב שונה, עם זנב. מגיע לקהילת דובים החיים במקום מסוים, כולם חברים ומאושרים. יום אחד

מגיע הדב, ומבקש להצטרף לקבוצה: בקשתו של הדב שיש לו זנב ארוך מאד, והראש שלו קטן יחסית,

מעוררת רעש בחבורת הדובים: (משתפים את הילדים בדעותיהם, מה הם היו עושים), לכל אחד עמדה

אחרת: חלק מסכימים, חלק מסרבים, חלק מאיימים לעזוב, חלק עוזרים, חלק אוהבים... שואלים כל דב

מה הוא חושב, מה יעשו הדובים... שואלים את הדב השונה מה הוא חושב? ואיך הוא מרגיש ?

לאחר זמן מה הדובים נקלעים לבעיה, להקת דבורים הגיעה ליער, כל הדובים לא הצליחו, לגרשם ולקחת

את הדבש, ורק הדב השונה עוזר להם וכך הם מצליחים.

ושוב שואלים את הדובים מה הם חושבים? איך הם רואים את המעשה של הדב? מתייחסים לנקודת ההתחלה... מה היה בהתחלה... מה חשבו- מה הרגישו? מה שיערו שיקרה? המשך הדיון בקבוצה: מה הם מרגישים כלפי הדב? מה הוא מרגיש? מה הם חושבים שהוא מרגיש עכשיו? איך מציגים גם הם את השוני שלהם? מה מיוחד כל אחד מהם...

◀ יצירת אומנות מחומרים נפסדים

אביזרים: חומרים נפסדים, משטחי יצרה מאריזת דגני בוקר

התוצר: כל ילד יוצר דיוקן עצמי מחומרים שונים: בדים, עיתונים, כפתורים, קפיץ של עט, חתיכות פזל ישנות, פקקים, קשים וכל חומר אחר שניתן להדביק. (אפשר שהילדים ידביקו בדבק פלסטיק, והצוות יעבור אח"כ בדבק חם שלא ייפול).

מסייעים לילדים לבחור חומרים בהתאם לאישיות שלהם, למשל ילד ששם לב לכל דבר, ידביק משקפיים, או ילד לבבי, ידביק לב גדול במרכז הגוף, הילדים מדביקים את החומרים על גבי משטח. (לילדים שעדיין מתקשים בהסמלה, הפשטה וגיבוש רעיון והעברת מסר, מביאים את החומרים מתווכים ומנחים: לדוג' יש לך ידי זהב? אז נגזור את הידים בדיוקן מניר זהב... בסוף, תולים את הכל, ויוצרים תערוכה של כל הדיוקנאות, מספרים לכל הילדים על כל דיוקן מיהו, ולמה הילד בחר לבנות דיוקן מחומרים אלה. למשל- מרים בחרה להדביק נוצות בתור שער, כי השיער שלה רך כמו נוצה...

◀ זה לא אומר שאם אני לא רואה, אני לא יכול להצליח! התנסות

נבקש מהילדים להביא מהבית חפץ אישי שלהם נשים את כל החפצים בתוך שקית אטומה. נעביר את השקית בסבב וכל ילד יתבקש לחפש במישוש את החפץ האישי שלו. לאחר הפעילות נשאל את הילדים איך הרגישו ומה עזר להם למצוא את החפץ שלהם. נחתוך קוביות פרי לתוך קערה, נכסה לשני ילדים את העיניים ונבקש מהם למיין קוביות של פירות משני סוגים לשתי קערות נשאל: איך הצליחו, מה עזר להם?

הקב"ה מפצה כל אדם עם לקות במנגנון חושי אחר, או בכשרון אחר, בו הוא טוב יותר מאחרים, צריך רק לחפש את זה...

◀ פסוקים ופתגמים על יחס של כבוד לזולת:

- "הוי מקדים בשלום כל אדם" (אבות ד, טו).
- "וְהוֹי מִקְבֵּל כָּל אָדָם בְּסִבְרַת פָּנִים יִפּוֹת" (אבות א, טו)
- "רבי אליעזר אמר: יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך" (אבות ב, י).
- "איזהו מכובד? המכבד את הבריות" (אבות ד' א)
- "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט יח)
- "מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך." "דעלך סני לחברך לא תעביד" (שבת ל"א א)

◀ רעיונות לפעילויות עם פתגמים:

- להסביר את הפתגם.
- לתת לתלמידים לחבר סיפורים קצרים שהפתגמים משמשים להם כותרת.
- להקריא סיפור שמתקשר לפתגם.
- להציג תמונות שונות שמתארות את האירועים שהפתגמים מתייחסים אליהם. הילדים מתאימים תמונה לפתגם.
- לתלות את הפתגם על הלוח או על הקיר בתוספת תמונות קטנות או צילומים שעוזרים לילדים לתרגם את האמירה לחיי היומיום.
- להמחזיז את הסיפור במשחק תפקידים.
- להמחיש פתגם או סיפור באמצעות ציור, כיור בחומר.

◀ מוצאים עצמנו אחד בשני.

- המטרה: מציאת דמיון ביני ובין האחר, הבנת העושר האפשרי בחיבור ובשותפות.
- ◀ ציור מנדלות. (צוות שיבחר לבצע את הפעילות, יקבל דגמי מנדלות בפניה מראש לרשות)
- אביזרים: שקפים, תבניות מנדלות, טושים לא מחיקים
- נחשפים למנדלות – מסבירים מהי מנדלה
- מציירים מנדלות – מחלקים למשתתפים שקפים ובהם מצויר עיגול.

כל משתתף בוחר לו תבנית מתוך המבחר שהמובילה מציעה, ומצייר את קווי המתאר של התבנית בעיגול בשקף, רצוי בטוש כהה. כעת כל אחד ממלא את המנדלה שלו. מומלץ להשמיע ברקע מוזיקה מתאימה. שקטה עם קולות של מים זורמים וטבע...

◀ מציגים ומתחברים.

אביזרים: שולחן שניתן להציג עליו את כל המנדלות, מפה לבנה או בריסטולים לבנים.

מבקשים מכל משתתף להניח את המנדלה שלו על גבי המפה / הבריסטול. כדאי להזכיר כי אנחנו מכבדים כל תוצר. ניתן להזמין את המשתתפים לספר על התהליך שחוו. מה עשו, מה הרגישו, מה חשבו?

מבקשים להתבונן בתוצרים ולנסות לחבר בין המנדלה שלי למנדלות אחרות. (מניחים מנדלה אחת על השניה, זה שקוף, והופך את היצירה לאחרת...) אפשר לחפש חלקים דומים, אפשר להתחבר למנדלות שנראות מעניינות, שנעים להתחבר אליהן, שהחיבור בין המנדלות יעשיר כל אחת מהן.

מתבוננים בתוצר החדש.

מבקשים מהמשתתפים להתייחס – אילו דברים משותפים מצאתי בין המנדלה שלי למנדלות אחרות? לאיזו מנדלה התחברתי? מה גרם לי לבחור בה? איך הרגשתי כאשר איך הרגשתי כאשר מישהו חיבר את המנדלה שלו עם המנדלה שלי?

ניתן ורצוי לשמור ולתלות: בעזרת סלוטייפ שקוף מחברים את התוצרים אל הבריסטול.

◀ נושאים לשיחה

- הביאו דוגמאות לדרכים שבהן אנו יכולים לכבד את חברינו

- מדוע לדעתכם מצוות כבוד הזולת, היא מצווה חשובה ביותר, ואין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו.

"...כשחלה ר' אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו אמרו לו רבינו למדנו אורחות חיים ונזכה בהן לחיי העולם הבא אמר להם הזהרו בכבוד חבריכם ומנעו בניכם מן ההגיון והושיבו בין ברכי תלמידי חכמים וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא" (ברכות, דף כ"ח ע"ב).

רבי אליעזר היה חולה. התלמידים שלו באו לבקר אותו. הם שאלו אותו: רבי, מה אנחנו צריכים לעשות כדי לחיות בעולם הבא?" ענה להם רבי אליעזר: כבדו את החברים שלכם!"

(מתוך כה עשו חכמינו א' על פי תלמוד בבלי, מסכת ברכות, דף כ"ח ע"ב.)

מעשה שבא רבי אלעזר בן רבי שמעון ממגדל גדור, מבית רבו, והיה רכוב על החמור, ומטייל על שפת הנהר.

ושמח שמחה גדולה, והייתה דעתו גסה עליו, מפני שלמד תורה הרבה. נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר.

אמר לו: שלום עליך רבי!

ולא החזיר לו.

אמר לו: ריקה, כמה מכוער אותו האישי! שמא כל בני עירך מכוערין כמותך?!

אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני "כמה מכוער כלי זה שעשית".

כיון שידע בעצמו שחמא, ירד מן החמור ונשטח לפניו,

ואמר לו: נעניתי לך, מחול לי!

אמר לו: איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו: "כמה מכוער כלי זה שעשית".

היה מטייל אחריו, עד שהגיע לעירו. יצאו בני עירו לקראתו,

והיו אומרים לו: שלום עליך רבי רבי, מורי מורי!

אמר להם: למי אתם קורין רבי רבי?

אמרו לו: לזה שמטייל אחרך.

אמר להם: אם זה רבי – אל ירבו כמותו בישראל.

אמרו לו: מפני מה?

אמר להם: כך וכך עשה לי.

אמרו לו: אף על פי כן, מחול לו, שאדם גדול בתורה הוא.

אמר להם: בשבילכם הריני מוחל לו. ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן.

מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש: 'לעולם יהא אדם רך כקנה, ואל יהא קשה כארו'.
(תלמוד בבלי, מסכת תענית כ ע"א)

עיבוד לסיפור:

כאשר עשה רבי אלעזר בן רבי שמעון את דרכו מבית רבו לביתו, הרגיש טוב עם עצמו: בבית רבו

למד הרבה תורה, ועכשיו הוא חוזר לעירו.

"שלום עליך, רבי", קרא לעברו אדם. רבי אלעזר הביט לראות מי הוא זה המקבל את פניו וראה אדם שהיה מכוער בצורה יוצאת דופן. "כמה מכוער אתה!" הוא השיב, האם כל בני עירך מכוערים כמוך?" "אינני יודע" השיב לו המכוער. "אך בבקשה ממך: גש נא לאומן שיצר אותי, לך נא לבורא העולם ואמור לו: 'כמה מכוער כלי זה שיצרת!'"

רבי אלעזר הבין מיד כי הוא שגה בדיבורו. הוא מיהר לרדת מן החמור ולהשתטח ארצה לפני המכוער. "אנא, מחל לי! סלח לי על שפגעתי בך!"

אך המכוער בשלו. "לא אמחל, עד שתיגש לאומן שברא אותי ואמור לו 'כמה מכוער כלי זה שעשית!'" את יתרת הדרך לא עשה רבי אלעזר על החמור אלא הוא פסע בעקבותיו של האדם בו פגע.

כאשר הוא שב לעיר מגוריו בני העיר יצאו לקראתו כשהם קוראים לו ביראת כבוד "רבנו ומורנו!" "למי אתם קוראים רבנו?", ביקש האיש מכוער לדעת. "לרב הגדול שפוסע אחריו" השיבו לו בני העיר. "אם זה רב" קרא האדם המכוער בכעס, "אל ירבו כמותו בישראל!"

בני העיר ביקשו לדעת מדוע הוא כועס, והוא סיפר להם על הפגישה עם רבם על שפת האגם. "למרות שהוא פגע בך, אנא מחל לו", הפצירו בו בני העיר, "שכן הוא גדול בתורה."

רק בשבילכם אמחל לו, אך בתנאי שלהבא הוא יזהר בדבריו", השיב להם.

המאורע כולו הותיר רושם עז על רבי אלעזר, ומיד כשנכנס אל העיר הוא ניגש לבית המדרש שם דרש בפני הנוכחים: **"לעולם יהיה אדם רך ונעים לבריות כמו הקנה, ולא קשה כמו הארז."**

◀ שאלות לשיחה:

מה זה מכוער? חשבו איך הרגיש האיש כאשר רבי אלעזר קרא לו מכוער? למה לא רצה לסלוח?

מי האומן שיצר את האיש? למה הוא שלח את רבי אלעזר אליו (לאומן, בורא עולם)?

◀ הדגמה "אל תסתכל בקנקן..."

להציג שתי קופסאות דומות בגודלן.

אחת מקושטת ומיוחדת מבחוץ והשניה פשוטה. בתוך הקופסה הפשוטה שמים דברים יפים.

שואלים את הילדים באיזה קופסה הם חושבים נמצאת ההפתעה? למה הם חושבים ככה?

לאחר הדיון נפתח את הקופסאות ואז נציג את הפתגם.

"אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו" אפשר גם: "אַסְתָּרָא בְּלִגְיָנָא קִישׁ קִישׁ קְרִיא" מטבע

אחת בכד עושה רבה רעש, לעומת מטבעות רבים בכד. אנחנו רוצים לעודד ילדים לראות את הפנימיות של כל ילד, את היכולות, הכישרונות והמיוחד שבו ולא להיתפס להבדלים חיצוניים.

כוכבים

מילים ולחן: מרדכי בן דוד

יש כוכבים יותר גדולים,	השמים מלאים עננים
יש מהם שלא נראים,	וניצוצות של כוכבים
אבל כוכבים כלם	סובבים את העולם,
אם נעמד יותר קרוב	כוכבים כמו בני אדם
נוכל לראות את האור הטוב,	שמאירים את העולם
ונאיר את העולם.	ויש אור לכלם...

פזמון: אם נתחיל עכשיו כלנו יחד

עם אהבה בלב

נוכל לחיות בלי שום פחד

וגם נשפח את הפאב.

רק אז העולם יהיה בייחד,

ולא נדע מלחמה.

הכל יהיה, כמו בחלום,

ושבוא שלום.

פעילות מתוך תכנית "אשירה" משרד החינוך, מחוז חרדי:

כמו שכל כוכב הוא בעל חשיבות ייחודית, כך כל אחד מאתנו ייחודי ויחיד בעיני הקב"ה. עולם בפני עצמו. לכל אחד האור שלו וכל אחד מאיר את העולם ביכולת הנפלאה שטמונה בו.

הפעלה א' – 'רשימה של אור'

הנחו את התלמידים:

« לערוך 'רשימה של אור' – 10 מעלות טובות, תכונות או חוזקות שיש בהם.

« להקיף בעיגול את 3 המעלות או התכונות המשמעותיות ביותר מבחינתם.

« כאשר אתם מתבוננים ברשימה, מה אתם מרגישים? מה אתם חושבים?

« אילו תכונות, מעלות או חוזקות שלכם מפיצות אור ותורמות לחברה?

« הנחו את התלמידים לבקש מההורים, מהסבים או מהאחים שיוסיפו לרשימת האור שלכם

תכונות טובות, חוזקות או מעלות ייחודיות שיש בכם

הפעלה ב' – כוכב האור

בכל אחד יש אור מיוחד, ובכולם יחד, בכיתה שלנו, יש אור.

הניחו על הרצפה בריסטול גדול בצורה של כוכב והזמינו את התלמידים לכתוב על הכוכב דברים

טובים על הכיתה.

אם נַעֲמַד יוֹתֵר קְרוֹב

נוֹכַל לְרַאוֹת אֶת הָאוֹר הַטּוֹב,

וְנֶאֱיֵר אֶת הָעוֹלָם.

הסבירו כי כאשר מתקרבים אל חבר לכיתה ניתן לראות את האור הטוב שיש בו.

חלקו את התלמידים לזוגות ולכל תלמיד תנו שני כוכבים. על האחד כתבו: 'ניצוצות' – שני דברים

שאני אוהב בעצמי; ועל הכוכב האחר כתבו: 'ניצוצות' – שני דברים שאני אוהב בחבר לכיתה. בקשו

מהתלמידים להשלים את ה'ניצוצות'. לתת לתלמיד שבחר את הכוכב שהכין למילים לתת לבן הזוג את

הכוכב שהכין.

הנחו את התלמידים להסביר לחבריהם מדוע בחרו ב'ניצוצות' אלו, והיכן הם מאירים ובאים לידי

ביטוי.

« איך הרגשתם כשהייתם צריכים להתחבר למעלות של עצמכם? איך הרגשתם כשכתבתם

מעלות של חבר לכתה?

« איך היה עבורכם לשקף לחבר את האור שבו? לשמוע מהחבר על האור שבכם?

« האם חשוב לשקף לזולת את האור שבו? מדוע?

הפעלה: " ש י ק ו ם "

הציגו את המשפטים הבאים לתלמידים והנחו: "רק מי שהמשפט מתאים לו – יקום".

דוגמאות למשפטים שאפשר להשתמש בהם:

« כל מי שאוהב מבחנים / תשבצים / משחקי חשיבה – שיקום.

« כל מי שמחשיב עצמו לביישן / לפטפטן / למסודר במיוחד – שיקום.

« כל מי שנהנה לבשל / לאפות / לערוך קניות – שיקום.

« כל מי שמרבה לקרוא / לשיר / לטייל – שיקום.

« כל מי שעוזר ב...

« כל מי שמצטיין ב...

« כל מי שיש לו...

« כל מי שהוא...

ניתן להוסיף משפטים הקשורים באווירת הכיתה ובחוויות המשותפות של התלמידים.

שוחחו לאחר הפעילות:

« מי דומה לכם בכיתה? מי שונה? האם היו לי הפתעות? האם תמיד נשארתי באותה קבוצת

תלמידים (קבוצת העומדים או קבוצת היושבים)? האם תמיד הייתי בקבוצה של חבריי הטובים ביותר?

שהקב"ה יסייע בידינו לראות תמיד מעלת חברנו.

בהצלחה!